

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4932/23
8.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, Бирчанинова бр.5, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Младен Милосављевић, адвокат из Београда, ул. Костолачка бр. 50, ради дуга, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 52342/21 од 05.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 8.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 52342/21 од 05.07.2023. године, у ставу трећем изреке, па се обавезује тужени да тужиоцу на износ главног дуга од 1.352.542,88 динара исплати законску затезну камату почев од 16.08.2019. године закључно са 15.11.2022. године, у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде, под претњом извршења.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у ставу четвртом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 52342/21 од 05.07.2023. године, па се обавезује тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 78.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиоца у делу у којем је тражио да се обавезе тужени да му на име дуга исплати износ од 1.352.542,88 динара. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу на износ од 1.352.542,88 динара исплати законску затезну камату почев од 15.11.2022. године па до 31.01.2023. године, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му на износ главног дуга од 1.352.542,88 динара исплати законску затезну камату почев од 16.08.2019. године закључно са 15.11.2022. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 117.374,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене пресуде, парничне странке су благовремено изјавиле жалбе, и то тужилац побијајући је у ставу трећем изреке, из свих законских разлога, а тужени побијајући је у делу одлуке о трошковима, без навођења законских разлога.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у границама законских овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са свим изменама и допунама), овај суд је нашао да су жалбе тужиоца и тужене основане.

У поступку доношења ожалбене пресуде пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности, ни друге повреде поступка које би биле од битног утицаја на правилност или законитост побијане пресуде.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да су тужилац и тужени дана 10.12.2013. године закључили уговор о школовању у Војној гимназији, на основу ког је тужилац имао обавезу да туженом обезбеди школовање, те да за време трајања школовања обезбеди реализацију наставног процеса чији је износ фиксни за школску годину у зависности од студијског програма и модула школовања и остале тропкове школовања кадета који су фиксни за школску годину у зависности од пола. Одредбом чл. 3 став 1 тачка 4 уговора прописано је да се лице на школовању обезбавује да Министарству одбране Републике Србије у јендократном ревалоризованом износу надокнади стварне трошкове предвиђене чл. 4 овог уговора у случају да својом кривицом изгуби својство лица на школовању, не извршава обавезе из чл. 3 тачка 1, 2 и 3 уговора или у случају престанка школовања и разлозима наведеним у чл. 5 тачка 2, 4, 5, 6 и 7. Наредбом о изрицању дисциплинске мере Војне академије бр. 21-151 од 21.11.2016. године туженом је изречена дисциплинска мера искључење из војне високошколске установе- Војне Академије, која мера повлачи губитак чина, а искључењем из војне школе уз губитак чина и престанак својства лица на школовању. Наредбом начелника Војне Академије бр. 62-770 од 29.08.2016. године престало је својство лица на школовању овде туженом. Решењем Војне Академије бр. 37.335 од 17.07.2019. године утврђени су укупни трошкови школовања овде туженом у износу од

1.663.914,24 динара. Налазом и мишљењем судског вештака економско-финансијске струке утврђено је да укупни трошкови школовања туженог у Војној Академији износе 1.352.542,88 динара. Тужени је наведени износ по основу дуга за трошкове школовања уплатио тужиоцу дана 31.01.2023. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредби чл. 17 став 1, 277 и 324 Закона о облигационим односима нашао да тужиоцу припада право да од туженог потражује законску затезну камату на износ главног дуга плаћеног у доцњи и то од дана када је висина главног дуга утврђена налазом и мишљењем судског вештака, односно на дан када је утврђена висина потраживања.

Међутим, основано се жалбом тужиоца указује да је првостепени суд пропустио да правилно примени материјално право, када је обавезао туженог да тужиоцу исплати законску затезну камату почев од дана када је висина дуга утврђена налазом и мишљењем судског вештака, налазећи да је тужени тада сазнао за висину дуга. Ово из разлога јер је тужени сходно одредби члана 324 ЗОО, у доцњи почев од 16.08.2019. године, односно по протеку рока за испуњење обавезе на основу решења тужиоца И бр. 37-335 од 17.07.2019. године, које је тужени примио дана 31.07.2019. године, а којим је обавезан да утврђени износ трошкова школовања надокнади у року од 15 дана од дана пријема решења. У конкретном случају нема места примени одредбе чл. 189 став 2 ЗОО, који предвиђа да се висина накнаде штете одређује према ценама у време доношења судске одлуке, јер се ради се о потраживању стеченог без основа, сагласно чл. 210 став 2 ЗОО, односно враћању користи - накнаде трошкова школовања, коју је тужени примио по основу који се није остварио с обзиром да тужени није извршио уговорну обавезу, јер му је његовом кривицом престало својство лица на школовању. У смислу одредбе чл. 214 ЗОО када се враћа стечено без основа мора се платити затезна камата и то ако је стицалац несавестан од дана стицања, а иначе од дана подношења захтева, те је по оцени овог суда тужени био несавестан јер је решење тужиоца од 17.07.2019. године, а којим је обавезан да утврђени износ трошкова школовања надокнади у року од 15 дана од дана пријема решења, примио дана 31.07.2019. године, те је знао да трошкове школовања тужиоцу мора вратити. Стога тужиоцу на износ главног дуга плаћеног у доцњи припада законска затезна камата почев од 16.08.2019. године, односно од истека рока за испуњење обавезе на основу решења тужиоца И бр. 37-335 од 17.07.2019. године, сходно одредби чл. 324 став 1 ЗОО.

Из наведених разлога, у смислу одредбе члана 394 став 4 ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Такође, основано се жалбом туженог указује да одлука првостепеног суда о трошковима поступка, садржана у ставу четвртог изреке побијане пресуде, није правилна, јер је првостепени суд признао туженом трошкове одређене према вредности спора од 1.352.542,88 динара, иако је тужилац повукао тужбу за наведени износ, а остао само при захтеву за законску затезну камату на главни дуг. Стога, ако се има у виду успех тужиоца у овом спору, одређени трошковник као и радње које су биле потребне за вођење овог спора, то је овај суд обавезао туженог да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати за састав тужбе и једног образложеног поднеска износ од по 9.000,00 динара, за заступање на два одржана рочишта износе од по

13.500,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта износе од по 9.000,00 динара, на име трошкова вештачења износ од 15.000,00 динара, односно укупно износ од 78.000,00 динара, према АТ важећој у време доношења побијане пресуде.

Имајући у виду напред изнето, овај суд је у смислу одредбе члана 401. тачка 3. ЗПП, донео одлуку као у ставу другом изреке.

Одлука као у ставу трећем изреке пресуде, донета је у смислу одредбе члана 165. ЗПП, па су тужиоцу и туженом који су успели у жалбеном поступку, досуђени трошкови другостепеног поступка, на име састава жалбе у износу од 18.000,00 динара.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић